

[J. Oskar Andersen.]

vi skulde gaa med til noget saadant, naar det tilmed er ganske i Strid med Grundloven.

Jeg maa i øvrigt sige, at det forekommer mig, at Lovforslaget nok kunde have været affattet rent formelt noget bedre, idet det fremgaar af Udtalelser, at man dog ogsaa ønsker, at Ligkapellet, hvor der er et saadant, skal anvendes. Der staar ikke noget som helst om det; der tales kun om Kirker og Gudstjenester i Kirker. Og endvidere har Lovforslaget som Levn fra sin oprindelige Kilde i § 1, 1ste Stykke, næstsidste Linie, Ordene: „sidstnævnte Forhold“. Det, der her sigtes til, er, om jeg saa maa sige, Ordet „førstnævnte“, som er gaaet ud. Der er derfor ikke Grund til at bruge Ordet „sidstnævnte“. Det, der oprindeligt sigtedes til ved Ordet „førstnævnte“, var, at Biskopperne skulde bedømme, hvorvidt Læren var i Overensstemmelse med den evangelisk-lutherske. Men da jeg ikke interesserer mig for dette Lovforslag, lige saa lidt som mit Parti, interesserer jeg mig heller ikke for, om det formelle er i Orden.

Naar det ved Forelæggelsen af Lovforslaget er fremført, at der var Grund til i Folkekirken at vise Gæstfrihed, naar man i Ryslinge viste Gæstfrihed overfor den folkekirkelige Valgmenighed, saa vil jeg sige, at saaledes ser jeg ikke paa det. Jeg giver Forslagsstillerne Ret i, at Forholdene derovre ikke er i nøje Overensstemmelse med Loven om Valgmenigheder. Men jeg kan ikke se saaledes paa Sagen, at der vises Gæstfrihed derovre. Der maa jeg dele den Opfattelse, Venstres ærede Ordfører (Tange) har, at Valgmenigheden havde, allerede forinden Højesteretsdommen faldt, en Prioritet i Kirkebygningen. Og det forekommer mig, at denne Menighed er blevet behandlet skandaløst fra den nuværende Ejers Side. Er der nogen, der har den aandelige og veritable Ejendomsret, saa er det dog den, der har bygget denne Kirke; og det er Valgmenigheden. Gæstfrihed er der ikke Tale om. Og, som sagt, at drage den Slutning derfra, at vi skulde vise Gæstfrihed mod Mormoner og andre Samfund, forekommer mig ganske ukonsekvent efter min Forstaaelse af Ordet Konsekvens.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Povlsen): Maa jeg om det lille formelle Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen berørte, sige, at der

intet som helst er i Vejen for, at der kan staa „sidstnævnte Forhold“. Det gaar paa Spørgsmaalet om, hvorvidt de omhandlede Menigheders Brug af Kirken vil træde hindrende i Vejen for de folkekirkelige Menigheders Brug af samme.

Maa jeg dernæst sige til den højtærede Kirkeminister, at jeg mener ogsaa, det vilde have været en drakonisk Afgørelse, om man havde forbudt de to Menigheder at være til Huse sammen. Jeg har jo netop udtalt mig for, at det ikke skulde ske, og jeg siger, ogsaa overfor det ærede Medlem Hr. Tange, at der var det allerbedste Forhold mellem de to Menigheder. Jeg ønskede overhovedet ikke, at dette Tilfælde skulde afgøres juridisk. Den fine juridiske Fortolkning stammer fra det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen. Men Forholdet har jo kunnet bestaa overfor det, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen med en lille Spydighed overfor den højtærede Kirkeminister kaldte for en *fin* juridisk Fortolkning. Jeg mener ogsaa, at naar man skal tage det som Jura, saa er det Kirkeministerens Jura, der er den „fine“ — i Gaaseøjne. Jeg ønsker, at denne Afgørelse skal staa ved Magt, absolut ikke, at der skal ændres noget derved. Men jeg ønsker paa den anden Side, naar noget saadant tillades — og jeg glæder mig over, at det tillades, at en folkekirkelig Menighed bor til Huse hos en Menighed udenfor Folkekirken, for hvilken man har lukket Folkekirkens Døre —, at man derved bliver tilskyndet til at lukke Folkekirkens Døre op for den paagældende Frimenighed. Jeg synes ikke, at Folkekirken selv er tjent med at indtage noget andet Standpunkt.

Den højtærede Kirkeminister og det ærede Medlem Hr. Tange mente, at jeg gik for vidt i mit Forslag her. Jeg maa sige, at jeg har jo sagt, at det var et Grundlag, jeg tilbød Forhandling paa; men jeg gør begge de Herrer opmærksom paa, at der jo i en Tilføjelse staar: „jfr. dog Grundlovens § 74“. Heri ligger der jo en væsentlig Indskrænkning; deri ligger f. Eks., at Mormoner slet ikke kan faa Adgang til at bruge Folkekirkens Kirker, og heller ikke Spiritister kan afholde deres Seancer der; det kan der ikke være nogen Tvivl om. Jeg kan derimod ikke forstaa den højtærede Kirkeministers Forfærdelse ved Tanken om, at Katolikker skulde bruge dem. Det er jo Katolikker, der har bygget dem; og jeg kan ikke se, at der vilde være nogen Ulykke deri. Jeg tror for øvrigt ikke, at Katolikkerne vil bruge